

ELS VUIT CABRIDETS I EL LLOP

Personatges de l'obra:

Narrador

Mare cabra

Vuit cabridets

Llop

Dos caçadors

N Una vegada era una mare cabreta que vivia molt feliç amb els seus vuit cabridets. Com s'esvalotaven jugant al jardí!

Música

Cançó: Vuit cabretes juguen bé,
i s'amaguen i s'amaguen.
Vuit cabretes juguen bé,
i s'amaguen per si el llop ve.

N Un dia, malgrat que a la seva mare no li agradava deixar-los tots sols a casa, va haver de sortir per anar a buscar menjar.

N La mare cabreta els va avisar:

-“Porteu-vos bé, però sobretot no us baralleu, i si truquen a la porta no obriu pas.”

-“Sí, sí”- van contestar.

N Però quan tot just va girar cua per anar-se'n, els va faltar temps per tramar algunes malifetes. Mentrestant, al llop se li feia salivera a la boca i se'n va llepar els dits, de pensar en la vianda tan tendra i apetitosa dels cabridets. Mmm, Mmm, Mmm...

N I així va ser com l'astut llop es va dirigir cap a la casa dels cabridets mentre es deia:

-“Divertiu-vos, que ara vinc a fer un bon tec”-. Plof, plof, plof...

N Quan va arribar va trucar a la porta: Pom, pom.

-“Qui hi ha?”- van dir els cabridets.

-“Sóc la vostra mare!”- va dir el llop.

-“Au, va!, amb aquesta veuarra...-.

-Ja, ja, ja- van riure.

N Ferit el seu orgull, el llop va córrer cap a una granja. Coc, coc, coc. Quiquiriquí... i va robar un parell d'ous per aclarar-se la veu. I va tornar a trucar:

-Pom, pom.-

-“Qui hi ha? N Van preguntar els cabridets.

-“Sóc jo, la vostra mare!”-

-“Ensenya'ns la poteta!- van dir obrint una portella: Nyaac, nyaac...

N I el llop va ensenyar una pota peluda, aspra i negra amb llargues peüngles que va espantar els cabridets.

-“Ves-te'n d'aquí, llop fastigós, deixa'ns d'una vegada!”-

N El llop se'n va anar amb la cua entre cames i esprement-se el cervell per trobar una idea.

-“Ja ho sé! Cobriré la meva pota amb farina!-.

N I se'n va anar corrent al molí i va enfonsar la pota en un sac fins que va quedar tan fina i sedosa com la d'un bonic cabridet. Quan va trucar la porta i li van dir:

-“Ensenya'ns la poteta!-

N Va ensenyar una pota tan blanca i bonica que li van obrir la porta tot cridant:

-“Mare...!”-.

N I el llop es va abraonar sobre els cabridets: ah, ah, ah...

N I se'ls va anar empassant l'un darrere l'altre:

-“Nyam, nyam, que bons!”- deia el llop.

N Quina bona taula que va fer el llop, i va marxar amb la panxa ben plena.

Tic, tac, tic, tac, tic, tac...

N Quan la mare cabra va tornar a casa:

-“Quin enrenou!”-

-“Què ha passat aquí?”-

-“On són els cabridets?”-

-“Cabrideeeeeets, cabrideeeeeets...!”

N I de cop i volta va sortir el cabridet petit que estava ben amagat i mig mort de por:

-“Mare, mare! El llop s'ha menjat els meus germans!-.

N Sense pensar-s'hi dos cops, van marxar corrents de la casa i es van endinsar al bosc: cu, cu, cu...ti, ti, ti... No gaire lluny, van trobar uns caçadors i els ho van explicar tot.

Què us ha passat?

-El llop s'ha menjat els cabridets.

- Ja us ajudarem!

N Els caçadors, sense perdre ni un minut, es van posar a buscar el llop. Busca que buscaràs, el van trobar ajagut al peu d'un arbre i dormint com una marmota: zzzzZZzzzZz.

N Sense pensar-s'ho dues vegades, van obrir-li la panxa i al moment van sortir tots els cabridets, l'un darrere l'altre i dient:

- El primer:

-“Oh, mare mare...”-

- El segon:
- "Oh quina pudor que feia dins la panxa del llop. Em vaig a dutxar de seguida-.
- El tercer:
- "Hola mare, tenia moltes ganes de veure't!-.
- El quart:
- "He notat moltes pessigolles al nas quan han obert la panxa del llop!-.
- El cinquè:
- "Iupiiiiii, iupiiiiii"-, i fa un petó ben fort a la mare.
- El sisè:
- "Mare, mare, tenia tanta por que fins i tot he plorat!-.
- El setè:
- "Gràcies germà petit, ens has salvat la vida!-.
- El vuitè-
- "Mare, mare, no m'hi veig!-.

N Ben depressa, van cosir la panxa del llop.

N El llop quan es va despertar, es va tocar la panxa i va dir:

- "Què hi tinc a la panxa?-

- "Què m'han fet?-

N Després va rumiar i es va adonar del què havia fet. Se'n va penedir i va marxar corrents cap a la casa dels cabridets a demanar perdó: pom, pom...

- Qui hi ha?

- Sóc jo, el llop.

- Què ens vols fer ara?

- Us vinc a demanar perdó.

- Ens dones la paraula de llop?

- Sí! Paraula de llop!

N Van fer una festa celebrant que el llop, penedit per la malifeta, volia ser amic seu. I així va ser, per sempre més.

N I conte contat, els nens de tercer ja l'han acabat.

N Dansa per celebrar que el conte acaba bé!

Vuit cabretes juguen bé,
no s'amaguen, no s'amaguen
vuit cabretes juguen bé
i no s'amaguen si el llop ve.

Autors: 3rA

Col.legi el Carme (Vedruna)